

מסכת מעשר שני

פרק ה משנה ו

עָרַב יוֹם טוֹב הָרֵאשׁוֹן עָל פֶּסַח עָל רְבִיעִית וְעָל שְׁבִיעִית,
הָיָה בְּעוֹר. כִּיצַד הָיָה בְּעוֹר, נוֹתֵנִין תְּרוּמָה וְתְרוּמַת מַעֲשֵׂר
לְבָעֲלִים, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן לְבָעֲלִיו, וּמַעֲשֵׂר עֲנִי לְבָעֲלִיו. וּמַעֲשֵׂר
שְׁנִי וְהַכֹּפּוּרִים מִתְּבַעְרִים בְּכָל מָקוֹם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר,
הַכֹּפּוּרִים נִתְּנִין לַכֹּהֲנִים כְּתְרוּמָה. הַתְּבַשִּׁיל, בֵּית שַׁמַּאי
אוֹמְרִים, צָרִיף לְבַעַר. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, הֵרִי הוּא כְּמַבְעַר: